

ไชรหัล 4 กลยุทรี ที่ทำให้อโยบยลลควมยักจนของจันประสบลควมสำเร็จ

Dr. Wang Daoming ฎุมิพัทฒณ์ พงศ์พฤตมิกุล และวรวรุฒิ เรือ่นค้ำ

28 สิงหาคม 2563

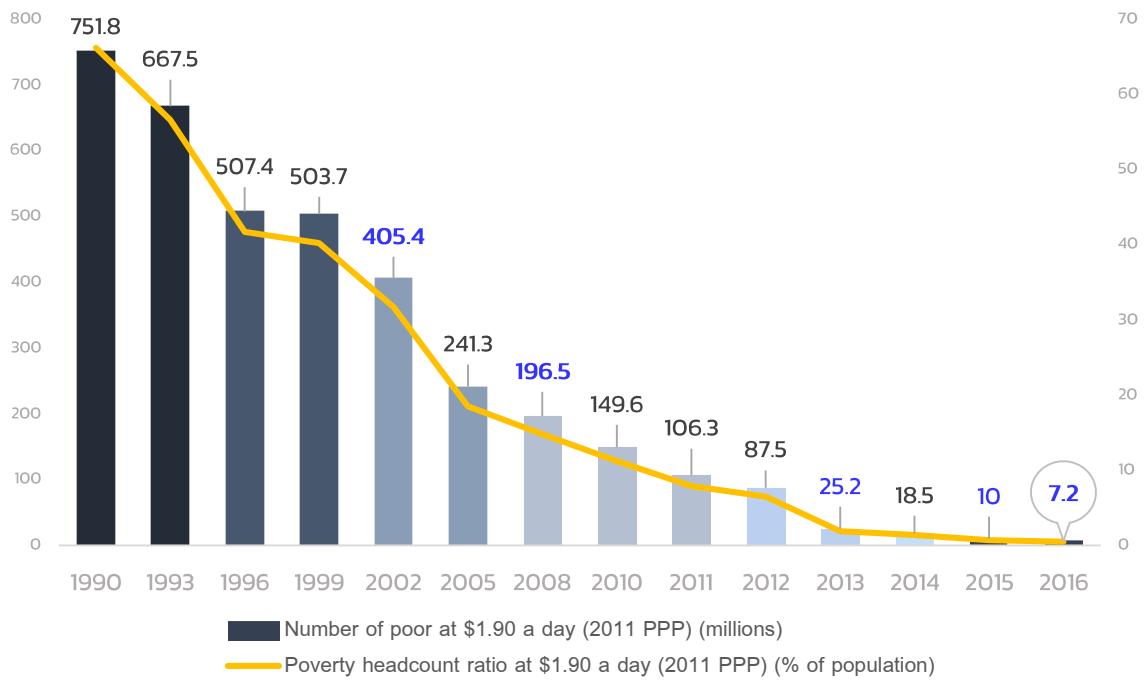

คนจันในประเทจันลลลงจก 750 ล้ำบคน หลือ 7 ล้ำบคน ในเวลอ 30 ปี

บทควมวิชการชันนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมนโยบายของรัฐบาลจันที่เกี่ยวข้องกับการลลควมยักจน ในระดับมหภค เพื่อถอบทเรียนว่าจันไชนนโยบายใด และมีแนวคิออย่างไร ในการลลจำนวนคนจนในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภค ซึ่งเมื่อเรพิจกษ จำนวน "คนจน" ในประเทศจัน จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีลลลงอย่างตอเนื่องในรอบ 30 ปีที่ผ่านไป โดยในปี 1990 มีคนจนในประเทศจันสูงถึง 752 ล้ำบคน ที่มีค้ำใช้จ่ยตอวันต่ำกว้ำ 1.9 ดอลลาร์ตอวัน (58 บาท/วัน โดยประมาณ) ซึ่งในระยะเวลา 10 ปีตอมามีคนจนลลลงหลือ 405 ล้ำบคน (ลลลง 46% จกปี 90) และข้อมูลล้ำสุดในปี 2016 มีจำนวนคนจนหลือในประเทศจันเพียง 7 ล้ำบคนเทำนัน คิเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.5 ของคนจันทั้งหมด ซึ่งถือว้ำเป็นจำนวนที่ต่ำมกเมื่อเทียบกบหลยๆ ประเทศที่มีระดับการพัฒนอใกล้เคียงกัน และเทียบกบเวลอพัฒนอเพียง 30 ปีเทำนัน นอกจากนีหากคิสัดส่วนการลลลง จะเห็นว่าจันมีคคนจนลลลงเฉลี่ยปีละ 27% ตอเนื่องกันเป็นเวลอนานกว้ำ 30 ปี ดูได้จากรูป

¹ ที่มีค้ำใช้จ่ยตอวันต่ำกว้ำเส้นควมยักจนของชนคอรโลก หรือใช้จ่ยต่ำกว้ำ 1.90\$ ตอวัน

จำนวนคนจนในประเทศจีน (ล้านคน)

ที่มา: Poverty & Equity Databank and PovcalNet, World Bank (2020)

ประเทศจีนเริ่มการลดความยากจนด้วยวิธีการช่วยเหลือประชาชนยากจนในรูปแบบสวัสดิการที่เท่าเทียมกันระหว่าง ค.ศ. 1949 -1977 (Yao & Wang, 2019) เน้นให้ชุมชนและประชาชนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นหลัก รวมทั้งความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น การปฏิรูประบบการจัดสรรที่ดินในชนบท แจกอุปกรณ์เครื่องมือทำการเกษตร รัฐบาลรับผิดชอบเลี้ยงคนยากจนบางส่วน เป็นต้น หลังจาก ค.ศ. 1979 เป็นต้นมา โดยการลดความยากจนของจีนสามารถแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนที่สำคัญ (Wang & Liu, 2018)

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการลดความยากจนจากการปฏิรูประบบระหว่าง ค.ศ. 1979-1985 อนุญาตชาวนาทำสัญญาเช่าที่ดินของรัฐ ส่งผลผลิตส่วนหนึ่งให้แก่รัฐบาลเพื่อเป็นค่าเช่าที่ดิน ส่วนที่เหลือสามารถจัดการเองตามความต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการลดความยากจนด้วยการพัฒนาระหว่าง ค.ศ. 1986-2007 จัดตั้งคณะกรรมการลดความยากจนระดับส่วนกลางและมณฑล กำหนดแนวทางการลดความยากจนโดยการอาศัยทรัพยากรท้องถิ่น พัฒนาการผลิตด้วยตัวเอง ปรับชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อมด้านชีวภาพ คุณภาพชีวิตของประชาชนยากจนและศักยภาพโดยรวม เพื่อเปลี่ยนสภาพด้อยพัฒนาของเขตพื้นที่ยากจนอย่างเป็นขั้นตอนและสร้างความสมดุลการพัฒนาของท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการใช้ 2 ระบบเพื่อลดความยากจนระหว่าง ค.ศ. 2008-2012 คือ ระบบการพัฒนาและระบบความช่วยเหลือเพื่อลดความยากจน แบ่งเขตพื้นที่ยากจนของประเทศให้เป็น 11 เขตพิเศษเพื่อระดมกำลังลดความยากจน ในขณะเดียวกัน กำหนดมาตรการเพื่อรับรองให้ครอบครัวที่ยากจนมีโอกาสได้รับการศึกษาภาคบังคับ การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐานและการมีบ้านพักอาศัย เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 เป็นการลดความยากจนอย่างตรงจุด (Targeted Poverty Alleviation) เริ่มจาก ค.ศ. 2013 จนถึงปัจจุบัน

ตรงจุด ครอบคลุม ทั่วถึง

การลดความยากจนอย่างตรงจุดของประเทศจีนเริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 2013 (The state council leading group office of poverty alleviation and development [CAPD], 2013) มีเป้าหมายการลดความยากจนให้ครอบคลุมทุกครอบครัวและหมู่บ้านที่ยากจน สร้างกลไกลดความยากจนตรงจุดในระยะยาว ด้วยกลยุทธ์ 4 ด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ กลยุทธ์การพิสูจน์ ช่วยเหลือ บริหารจัดการ และการตรวจสอบอย่างตรงจุด

1. การพิสูจน์อย่างตรงจุด (精准识别)

เป็นการพิสูจน์ครอบครัวที่ยากจนและหมู่บ้านที่ยากจนเพื่อสร้างเป็นประวัติ โดยผ่านกระบวนการยื่นคำขอรับพิจารณา ประกาศต่อสาธารณะ การสุ่มตรวจและตรวจสอบซ้ำ

เกณฑ์การพิสูจน์ครอบครัวยากจนในชนบท กำหนดเส้นแบ่งความยากจนที่รายได้ 2,736 หยวนต่อคนต่อปี (หรือ 12,400 บาท/คน/ปี โดยประมาณ) (CAPD, 2014) แต่ละมณฑลสามารถคัดเลือกจำนวนครอบครัวที่มีฐานะยากจนได้ตามสัดส่วนคนจน (Poverty Incidence) ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติประกาศไว้เป็นรายมณฑลและบวกเพิ่มอีก 10% การสร้างประวัติครอบครัวที่ผ่านการพิสูจน์ จะบันทึกข้อมูลครอบครัวทั่วไป สาเหตุที่ทำให้ยากจน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบช่วยเหลือ แผนการช่วยเหลือ และผลการช่วยเหลือ รายชื่อครอบครัวที่ผ่านการพิสูจน์ในรอบแรกจะติดประกาศในหมู่บ้าน หลังจากนั้นยื่นขอพิจารณาต่อรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อคัดเลือกครอบครัวที่ยากจนทั้งอำเภอ และประกาศรอบที่ 2 หากไม่มีการคัดค้าน จะส่งไปยังคณะกรรมการลดความยากจนในท้องถิ่นเพื่อพิจารณาอนุมัติ

เกณฑ์การพิสูจน์หมู่บ้านที่ยากจน พิจารณาตามรายได้โดยเฉลี่ยของสมาชิก หากต่ำกว่า 60% ของรายได้โดยเฉลี่ยต่อปีของมณฑล และหมู่บ้านไม่มีรายได้จากธุรกิจใด ๆ คณะกรรมการลดความยากจนในมณฑลจะส่งรายชื่อไปยังคณะรัฐมนตรีของประเทศจีนเพื่อขออนุมัติขึ้นทะเบียนเป็นหมู่บ้านที่ยากจน

2. การช่วยเหลือเพื่อลดความยากจนอย่างตรงจุด (精准帮扶)

เป็นการวิเคราะห์เชิงลึกในสาเหตุที่ทำให้ยากจนของครอบครัวและหมู่บ้านที่ผ่านการพิสูจน์แล้ว หลังจากนั้นกำหนดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ เพื่อจัดทำแผนการช่วยเหลือลดความยากจนรายครอบครัวและรายหมู่บ้าน พร้อมระดมกำลังดำเนินการตามแผน ดังนี้

ก. รัฐบาลระดับเมืองและมณฑล

สร้างระบบเจ้าหน้าที่ประจำหมู่บ้าน มีเป้าหมายเพื่อให้หมู่บ้านยากจนมีคณะทำงานประจำของเจ้าหน้าที่ลดความยากจนทุกหมู่บ้าน ครอบครัวยากจนมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบทุกครอบครัว พร้อมสร้างฐานข้อมูลของคณะทำงานประจำหมู่บ้านและผู้รับผิดชอบช่วยเหลือครอบครัวยากจน

ข. เจ้าหน้าที่ที่จะได้รับการคัดเลือกให้ทำงานในคณะทำงาน

ช่วยเหลือลดความยากจนประจำหมู่บ้าน ต้องมีศักยภาพการทำงานในระดับหนึ่ง มีคุณค่าแก่การได้รับโอกาสในอนาคต โดยกำหนดภาระหน้าที่ โครงการ วิธีตรวจสอบผลงานและมาตรการรับผิดชอบการทำงานประจำหมู่บ้านอย่างชัดเจน

ค. คณะทำงานประจำหมู่บ้าน

มีหน้าที่สำรวจสภาพหมู่บ้านเพื่อได้ตัวเลขความยากจนที่แท้จริง วิเคราะห์สาเหตุความยากจน กำหนดแผนการช่วยเหลือลดความยากจน ระดมทรัพยากรและจัดสรรเงินทุนเพื่อลดความยากจน และกำกับการดำเนินงานของโครงการลดความยากจน

สร้างแผนลดความจน

ง. รัฐบาลระดับเมืองและมณฑล

สร้างระบบเจ้าหน้าที่ลดความยากจน ซึ่งครอบคลุมด้านการคัดเลือก การฝึกอบรม การบริหาร การตรวจสอบ การให้รางวัลและสวัสดิการ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เจ้าหน้าที่ที่มีผลงานดีเด่น จะมีสิทธิได้รับโอกาสการทำงานพิเศษในอนาคต สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีผลงานเท่าที่ควร จะให้พ้นจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ลดความยากจนและถูกดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติงาน

จ. รัฐบาลระดับเมืองและมณฑล

จะให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมและธุรกิจที่สามารถช่วยลดความยากจน โดยมีโครงการหลักที่รัฐบาลส่วนกลางกำหนดเป็นแนวทาง 3 โครงการ ได้แก่ โครงการการศึกษา โครงการสินเชื่อขนาดเล็กและโครงการอพยพเพื่อลดความยากจน

1) **โครงการการศึกษา** จะมีหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม เช่น หน่วยงานบริหารจัดการการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและกรมการคลัง เป็นต้น นักเรียนจากครอบครัวที่ยากจนของโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นกลางและชั้นสูง จะได้รับเงินอุดหนุนเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ และทุนการศึกษาดอกเบี้ยต่ำ เพื่อให้คนรุ่นใหม่ของครอบครัวที่ยากจน มีทักษะในการทำงานและสร้างชีวิตที่ดีขึ้นด้วยตนเอง ส่งเสริมคนทำงานเรียนรู้ทักษะใหม่และเปลี่ยนอาชีพ จัดการฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นในชนบทและสร้างผู้นำพื้นความยากจนในหมู่บ้านที่ยากจน

สร้างทักษะ

2) โครงการสินเชื่อขนาดเล็ก จัดโดยหน่วยงานลดความยากจน การคลังและสถาบันการเงิน เพื่อปล่อยสินเชื่อให้แก่ครอบครัวยากจนที่มีทักษะและความประสงค์ที่จะทำธุรกิจเอง สนับสนุนเปลี่ยนธุรกิจที่ไม่สามารถทำให้พ้นจากความยากจนได้

สร้างโอกาส

3) โครงการอพยพเพื่อลดความยากจน จัดขึ้นสำหรับครอบครัวยากจนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาต่อ มีต้นทุนสูงในการพ้นจากความยากจน หรือมีความยากลำบากสูงที่จะพ้นจากความยากจน

ตามสภาพของพื้นที่ รัฐบาลท้องถิ่นสามารถวางแผนและจัดการให้อพยพไปยังที่อื่น โดยจัดการและดูแลปัญหาด้านการประกอบอาชีพ การศึกษา การรักษาพยาบาล สวัสดิการสังคมและการเข้าร่วมสังคมในที่อยู่อาศัยแห่งใหม่

สร้างรอยยิ้ม

3. การบริหารจัดการอย่างตรงจุด (精准管理)

เป็นการติดตามผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือพ้นจากความยากจนอย่างใกล้ชิด สร้างเครือข่ายฐานข้อมูลการลดความยากจนระดับประเทศ เพื่อแสดงพลวัตความก้าวหน้าในการลดความยากจน และสนับสนุนการวางแผนตัดสินใจสำหรับงานลดความยากจน

สร้างคุณภาพชีวิตที่ดี

CAPD ของคณะรัฐมนตรีสร้าง website การลดความยากจนแห่งประเทศไทย เพื่อแบ่งปันข้อมูลความต้องการ พร้อมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างครอบครัวและหมู่บ้านที่ยากจน กับทรัพยากรลดความยากจนและผู้ที่มีความประสงค์ ร่วมช่วยเหลือการลดความยากจนในสังคม ซึ่งสามารถทำให้การจัดสรรทรัพยากรอย่างตรงจุดได้มากยิ่งขึ้น รัฐบาล ท้องถิ่นในแต่ละระดับสร้างฐานข้อมูลย่อยตามความเหมาะสมของท้องถิ่น โดยรัฐบาลส่วนกลางเป็นผู้กำหนดโครงสร้าง (Top-level design)

4. การตรวจสอบอย่างตรงจุด (精准考核)

เป็นการตรวจสอบเชิงปริมาณในผลการดำเนินงานตั้งแต่การพิสูจน์ครอบครัวและหมู่บ้านที่ยากจน การช่วยเหลือ และบริหารจัดการลดความยากจนอย่างตรงจุด เพื่อรับรองการปฏิบัติงานในทุกกระดับ ดำเนินการตามแนวทางนโยบาย การลดความยากจนอย่างถูกต้อง

ตรงจุด ตรวจสอบได้

สำนักงานคณะกรรมการลดความยากจนจะดำเนินการตรวจสอบผลการทำงานลดความยากจนของ คณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์จีนประจำมณฑลและรัฐบาลระดับมณฑลในทุกปี (General Office of the Communist Party of China & General Office of the State Council of the People's Republic of China. 2016) คณะกรรมการ พรรค ๙ และรัฐบาลจัดทำรายงานสรุปการปฏิบัติงานตามแผนที่ได้ผ่านการอนุมัติแล้ว นำส่งคณะกรรมการลดความ ยากจนส่วนกลาง คณะกรรมการส่วนกลางมอบหมายสถาบันวิจัย หรือองค์กรทั่วไป ดำเนินการตรวจสอบ หรือสุ่ม ตรวจสอบเพื่อประเมินตามตัวชี้วัดต่าง ๆ คณะกรรมการส่วนกลางจะประเมินรายงานผลการปฏิบัติงานของมณฑล โดย พิจารณาข้อมูลประวัติครอบครัวและหมู่บ้านยากจน ผลการประเมินจากสถาบันวิจัย และผลการประเมินการใช้ งบประมาณเพื่อลดความยากจน หลังจากนั้น จัดทำเป็นรายงานเพื่อนำส่งคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการพรรค ๙ ส่วนกลาง ในขณะเดียวกัน แจ้งผลการประเมินไปยังมณฑลพร้อมข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

คณะกรรมการลดความยากจนส่วนกลางประกาศผลการประเมินต่อสาธารณะ สำหรับมณฑลที่พบปัญหาในการประเมิน เช่น ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายลดความยากจนประจำปี การใช้งบประมาณผิดวัตถุประสงค์ เป็นต้น จะนัดหมายซักถามผู้บริหารสูงสุดทั้งคณะกรรมการพรรค ฯ ประจำมณฑลและรัฐบาลมณฑล ผลการประเมินการทำงานลดความยากจน เป็นส่วนประกอบสำคัญของการประเมินผลการทำงานประจำปีของผู้บริหารพรรค ฯ และรัฐบาลท้องถิ่น

รัฐบาลจีนกำหนดเกณฑ์การพ้นจากความยากจนสำหรับครอบครัวและหมู่บ้านที่ได้รับความช่วยเหลือจากคณะกรรมการลดความยากจนในแต่ละระดับ เพื่อเป็นกลไกในการแสดงถึงการบรรลุเป้าหมายของการลดความยากจน (General Office of the Communist Party of China & General Office of the State Council of the People's Republic of China, 2016) โดยแยกเป็น 3 ประเภท คือ ประชาชนที่ยากจน หมู่บ้านที่ยากจนและอำเภอที่ยากจน

1) ประชาชนที่ยากจน จะพิจารณาเป็นครอบครัว หากครอบครัวมีรายได้ประจำสุทธิต่อคนเกินเกณฑ์มาตรฐานช่วยเหลือเพื่อลดความยากจน พร้อมสามารถได้รับการรับรองในด้านการศึกษาภาคบังคับ การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐานและมีบ้านพักอาศัย ให้ถือว่าพ้นจากความยากจนแล้ว ครอบครัวที่พ้นจากความยากจนจะต้องได้รับการเสนอชื่อจากหมู่บ้าน ผ่านการตรวจสอบจากคณะทำงานลดความยากจนประจำหมู่บ้าน ได้รับความยินยอมจากครอบครัวที่ถูกระบุชื่อ และประกาศในหมู่บ้านแล้วไม่มีการคัดค้าน จะได้รับการนำชื่อออกจากประวัติครอบครัวที่ยากจน

ครอบครัวมีรายได้

2) หมู่บ้านที่ยากจน จะได้รับการพิจารณาในด้านสัดส่วนคนจนของสมาชิกเป็นหลัก โดยคำนึงถึงโครงสร้างพื้นฐาน การบริการสาธารณสุข การพัฒนาอุตสาหกรรมหมู่บ้าน รายได้ของหมู่บ้าน เป็นต้น หากสัดส่วนคนจนต่ำกว่า 2 % และไม่มีการคัดค้านหลังจากตีประกาศในอำเภอแล้ว จะถือว่าพ้นจากหมู่บ้านที่ยากจนแล้ว

3) อำเภอที่ยากจน หมายถึงอำเภอที่ยากจนที่ได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ หรือเป็นอำเภอที่ยากจนที่มีพื้นที่ติดต่อกันหลายอำเภอ หากสัดส่วนคนจนลดเหลือน้อยกว่า 2% คณะกรรมการลดความยากจนของอำเภอสามารถเสนอต่อคณะกรรมการระดับเมือง เพื่อได้รับการตรวจสอบเบื้องต้น หลังจากนั้น ต้องผ่านการตรวจซ้ำจากคณะกรรมการระดับมณฑล เมื่อประกาศแล้วไม่มีการคัดค้าน ให้นำส่งคณะกรรมการลดความยากจนของคณะรัฐมนตรี หากคณะรัฐมนตรีตรวจสอบแล้วไม่พบปัญหา จะมอบหมายให้รัฐบาลมณฑลอนุมัติให้อำเภอเหล่านี้พ้นจากความยากจนอย่างเป็นทางการ

การใช้นโยบายการลดความยากจนอย่างตรงจุดของประเทศไทย ได้ประสบความสำเร็จหลายด้านตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การประเมินผลการใช้นโยบาย (Zheng, 2019) ได้พบว่า การพิสูจน์อย่างตรงจุด ช่วยให้แบ่งคนยากจน ศึกษาความต้องการของครอบครัวและหมู่บ้านที่ยากจนอย่างถูกต้อง เช่น เจ้าหน้าที่ได้คัดคนที่ไม่ตรงตามเกณฑ์ความยากจนออก 12.8% เมื่อ ค.ศ. 2017 ซึ่งส่วนใหญ่เพราะครอบครัวมีรายได้เสริมจากแหล่งที่อื่น

นโยบายการลดความยากจนอย่างตรงจุดได้เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายการผลิตสำคัญในระยะสั้น ช่วยสร้างคนที่มีความรู้ความสามารถและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของท้องถิ่นในระยะยาว การสร้างหรือปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การจัดให้มีประกันภัยด้านเกษตรกรรม การปลูกป่าไม้และมาตรการอื่น ๆ ได้ช่วยให้ครอบครัวที่ยากจนสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้มากขึ้น พร้อมมีรายได้เพิ่มขึ้น

การใช้นโยบายการลดความยากจนอย่างตรงจุดใน 4 ปีที่ผ่านมา ได้ช่วยสร้างโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ที่ยากจนให้ดีขึ้นเป็นอย่างมาก การอพยพครอบครัวที่ยากจน การปรับปรุงบ้านพักอาศัย การปรับปรุงที่ดิน การประปา และการไฟฟ้าซึ่งเป็นโครงการที่ต้องใช้งบประมาณจากการคลังเป็นจำนวนมาก ได้เสร็จสิ้นเป็นส่วนใหญ่ ภาระด้านเงินลงทุนของการคลังจะลดน้อยลงในอนาคต

นโยบายการลดความยากจนของจีน มีแนวโน้มจะพัฒนาต่อไปใน 5 ด้าน คือ การปรับปรุงระบบการลดความยากจนอย่างตรงจุดให้ดีขึ้น การพัฒนาแบบสีเขียวและส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อลดความยากจน ออกแบบแผนการส่งเสริมแรงงานเพื่อสร้างอุปทานแรงงานมากขึ้นแก่ครอบครัวที่ยากจน เปลี่ยนแนวทางการช่วยเหลือคนยากจนให้เข้าระบบประกันสังคม และเน้นการตรวจสอบและประเมินในระยะกลางและระยะยาวต่อไป

ขอบคุณแฟ้มภาพจากสำนักข่าวซินหัว
สายงานวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม (RDI)
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เอกสารอ้างอิง

- General Office of the Communist Party of China & General Office of the State Council of the People's Republic of China. (2016). แนวทางการสร้างกลไกการพ้นจากความยากจน. สืบค้น 26 สิงหาคม 2563 จาก http://www.gov.cn/zhengce/2016-04/28/content_5068878.htm
- General Office of the Communist Party of China & General Office of the State Council of the People's Republic of China. (2016). วิธีการตรวจสอบผลการดำเนินงานพัฒนาและลดความยากจนของคณะกรรมการพรรค ฯ และรัฐบาลระดับมณฑล. สืบค้น วันที่ 27 สิงหาคม 2563 จาก http://www.gov.cn/xinwen/2016-02/16/content_5041672.htm
- The state council leading group office of poverty alleviation and development. (2013). แผนการดำเนินการสร้างกลไกทำงานลดความยากจนอย่างตรงจุด. สืบค้น 26 สิงหาคม 2563 จาก http://www.cpad.gov.cn/art/2014/5/26/art_50_23765.html
- The state council leading group office of poverty alleviation and development. (2014). แผนการสร้างบัตรบันทึกประวัติเพื่อพัฒนาและลดความยากจน. สืบค้น 26 สิงหาคม 2563 จาก http://www.cpad.gov.cn/art/2014/4/11/art_27_22097.html
- Wang, C., & Liu, J.X. (2018). The Evolution of Chinese Anti-Poverty Work Over the Past 40 Years: An Quantitative Analysis Based on China's Anti-Poverty Policies (1979-2018). 1-17
- Yao, S.J., & Wang, J.F.(2019). เส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจและลดความยากจนของจีนใหม่ใน 70 ปีที่ผ่านมา. Journal of zhongnan university of economics and law. 237(6).3-16
- Zheng, X.Y. (2019). รายงานการประเมินผลการใช้นโยบายลดความยากจนอย่างตรงจุด. National Academy of Development and Strategy, Renmin University of China. สืบค้น 28 สิงหาคม 2563 จาก http://ae.ruc.edu.cn/docs/2019-08/4632c8c5c4154e84ae03a432bc_5e981a.pdf